

РЕШЕНИЕ

№ 40439

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **8562** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.
Образувано е по жалба с вх. № 20578/15.08.2025г. на Б. Е. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. А. Ж., срещу отказ за ползване на отпуск, на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР, обективиран в резолюция, поставена на 28.07.2025г. върху горния ляв ъгъл на Заявление с рег. № 0-744/28.07.2025г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск, в размер на общо 8 работни дни (за 2021г.-1 ден и за 2022г.-7 дни, считано от 30.07.2025г. до 08.08.2025г. включително).
В жалбата се навеждат доводи за нищожност, съответно незаконосъобразност на оспорения акт, като се твърди, че същият е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, в нарушение на материалния закон и в противоречие с неговата цел. Твърди се, че актът е издаден при липса на реквизитите изброени в чл. 59, ал. 2 АПК. Навежда се твърдение, че липсата на мотиви за издаването на акта е възпрепятствало защитата на жалбоподателя и е достатъчно основание по чл. 146, т. 2 от АПК за неговата отмяна. Моли се за прогласяване на нищожността на оспорения акт, алтернативно неговата отмяна и връщане на преписката на органа за ново произнасяне. Претендира се присъждане разноските по делото.
В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с процесуалния си представител адв. А. Ж., като и двамата подържат жалбата. Претендира разноски по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА. Постъпили са писмени бележки.
Ответникът – директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР, не се явява, представлява се от процесуален представител юрк. Г., която моли съда да отхвърли

жалбата. Представени са писмени бележки, в които се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Моли да се отхвърли претенцията на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Жалбоподателят Б. Е. Х. е служител в Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР, видно от приложена по делото кадрова справка с рег. № А-4088/26.03.2025г. и заема по силата на министерска Заповед № 8121К-5048/11.12.2015г. длъжността „главен инспектор, началник“ на Сектор в „Мисии на международни организации“, към Отдел „И. и мисии на международни организации“ при Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР. Същия е командирован последователно и многократно, както краткосрочно, така и дългосрочно за участие в мисии извън територията на Република България и в изпълнение на длъжности, като национален експерт в институции/структури на ЕС и в международни организации. След приключилото му командироване съгл. министерска Заповед № 8121К-12454/15.12.2021г. като национален експерт в Европейската агенция за гранична и брегова охрана (FRONTEX) в [населено място], Р.Полша от 16.01.2022г., на 15.01.2025г. Б. Х. се завръща и изпълнява длъжността началник на сектор в „Мисии на международни организации“ към Отдел "И. и мисии на международни организации" при Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР по допълнителен щат на дирекцията.

С протокол рег. № А-3336/11.03.2025г. на основание чл. 37 ал. 1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с представена по делото МЗ № 8121з-678/13.04.2023г. на служителя са предложени вакантните длъжности в структури на МВР. Със заявление с рег. № А 12036/14.03.2025г. жалбоподателя е отказал преназначаване на предложените длъжности като неподходящи. Със Заповед № 3-167/31.03.2025г. директорът на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР, „поради възникнала служебна необходимост“ възложил на Б. Е. Х., в качеството му на началник на Сектор в „Мисии на международни организации“, към Отдел „И. и мисии на международни организации“, Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ „допълнителни функционални задължения“, подробно индивидуализирани. Със Заповед № 3-250/16.05.2025г. – 6212р-11046/16.05.2025г. „поради възникнала необходимост от командироване на ръководен служител от Дирекция "МОС" – МВР за подпомагане на РДГП – Р., Б. Е. Х., в качеството му на началник на Сектор в „Мисии на международни организации“, е командирован в гранично полицейско управление – Р. към РД „Гранична полиция“ - Р. при ГД „Гранична полиция“ – МВР за периода от 19.05.2025г. до 17.06.2025г. включително.

Със заявление рег. № А-6696/22.05.2025г. служителят е изявил желание да бъде преназначен на длъжност началник сектор „Борба с организирани престъпни мрежи и анализ“ при отдел „Е.“ на Дирекция „МОС“ – МВР, на която са поставени резолюции „Не съм съгласен“ от Министъра на вътрешните работи и от Директора на ДМОС – МВР, като на гърба на същата е поставено отбелязване от Началник отдел, че позицията не е вакантна поради подадено заявление за оттегляне на осн. чл. 228 ал. 3 ЗМВР. С писмо рег. № В-15215 от 16.07.2025г. директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР е поискал информация от директорите на Дирекции в МВР за подходящи вакантни длъжности, които да отговарят на притежавания от служителя опит и квалификация като е определил срок за предоставяне на информацията о 22.07.2025г.

С протокол А-10628 от 11.08.2025г. на основание чл. 37 ал. 1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с МЗ № 8121з-678/13.04.2023г., с оглед необходимостта от преназначаването му на служителя са предложени вакантните длъжности в структури на МВР.

Със Заявление, с рег. № 0-744/28.07.2025 г., адресирано до директора на Дирекция „МОС“ - МВР и подадено преди протокол А-10628 от 11.08.2025г. жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск, в размер на общо 8 работни дни - за 2021г. 1 ден и за 2022г. 7 ни, считано от 30.07.2025г. до 08.08.2025г. включително. С оспорената резолюция, поставена на 28.07.2025г. върху горния ляв ъгъл на Заявление с рег. № 0-744/28.07.2025г., ответникът е отказал на служителя ползването на заявения отпуск със следния текст: „отказвам на основание чл. 37, ал. 1 от заповед № 8121з-678/13.04.2023г.“. Жалбоподателят е запознат с неразрешаването ползването на отпуск на 29.07.2025г., видно от положения от него подпис.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал цялата административна преписка. Заповедта, ведно с приетите с нея правила са приложени, като чл. 37, ал. 1 от Правилата гласи: „В двумесечен срок от приключване на участието в мисията, завърналите се служители се преназначават на подходяща вакантна длъжност в структурата, от която е кандидатствал съответния служител, а при липса на подходяща длъжност, в друга структура на МВР. Според ал. 2: За времето до преназначаването им на нова длъжност на служителите се разрешава ползването на редовен платен годишен отпуск или може да бъде възложено изпълнението на функционални задължения в ДМОС.

Допълнително в съпроводителното писмо, постъпило на 15.08.2025г. подписано от директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“, с което преписката е постъпила в АССГ са развити множество фактически и правни мотиви, във връзка с постановления и обжалван отказ.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт. Относно допустимостта на жалба срещу отказ за разрешаване на отпуск на държавен служител ВАС се е произнесъл с Решение № 13542/06.11.2018г. по адм. д. № 8128/2018г.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, като съгласно ал. 2 на същия член, Съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. В случая такова е отправено с депозираната жалба.

Обжалваната резолюция е издадена от компетентен административен орган, като компетентността на директора на Дирекция „МОС“ -МВР е видна от министерска Заповед № 8121К-3712/25.03.2024г. за преназначаване на Д. А. Л. на длъжност Директор на Дирекция „МОС“ -МВР, като видно от служебна бележка рег. № А-11771/04.09.2025г. изд. от МВР Дирекция „МОС“ е посочено, че същия заема посочената длъжност и към настоящия момент.

При издаването на акта обаче не е спазена предписаната от закона форма - липсват съществени реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, не са изложени фактически основания за постановяване на отказа, а посоченото правно основания – чл. 37, ал. 1 от Правила, утвърдени със МЗ 8121з-678/13.04.2023г. без наличие на фактически мотиви не може да се обвърже с поставената резолюция за отказ. От изложеното върху заявлението не може да се разбере как

административният орган е формирал волята си, провеждано ли е административно производство, кои фактически обстоятелства във връзка с положението на държавния служител до този момент са били правно релевантни и от значение за формиране на отказа. Основателно е твърдението в жалбата, че посоченото правно основание – 37, ал.1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие на мисии извън територията на Република България не съдържа уредба относно ползването на редовния годишен отпуск. Нормата предвижда отпуск в ал. 2 за времето до преназначаването на нова длъжност, какъвто не е настоящия случай.

Резолюцията не съдържа подробни и ясни мотиви, каквито по същество представляват защитните мотиви, изложени в последствие от ответника в писмото рег. № А-10925/15.08.2025г., с което е изпратил жалбата и преписката на съда, както и в основанията за отказа заявени в съдебно заседание. В допълнение с това писмо ответникът обосновава отказа си да разреши отпуск и на факта, че заемащата от гл. инспектор Х. длъжност началник на сектор „Мисии на международни организации“ към отдел „И. и мисии на международни организации“ при ДМОС- МВР е част от допълнителен щат на ДМОС, чието целево предназначение, на осн. чл. 32, ал. 2 от Правилата утвърдени с МЗ № 8121 з-678/13.04.2023г. е да обезпечи преназначаването по щат в ДМОС на одобрени служители за участие в мисии извън територията на Република България.

Последващо изложените разяснения за причините за отказа представляват мотивите по същество, но не могат да заместят липсата на мотиви в самият отказ. Съдът не може да ги кредитира като мотиви, инкорпорирани в резолюцията, защото са противопоставени на жалбоподателя едва след образуване на делото по жалбата му против тази резолюция. По същата причина съдът не дължи обсъждане по същество на защитните твърдения на ответника, от гледна точка материална законосъобразност на отказа, обективизиран в резолюцията от 28.07.2025г.

Съдебният контрол не може да служи за допълване на липсващи в оспорения административен акт мотиви. До този момент оспорващата страна не е разполагала с тази информация и съответно не е могла да разбере основанията за постановеният отказ, поради което съда счита, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице.

Постановеният отказ е и в противоречие с целта на закона. Прилагането на въведения правен ред трябва да е с оглед защита правата и на служителя, като му се осигури сигурност, стабилитет и гаранция, че спазвайки законовата процедура ще може да ползва полагащият му се отпуск.

В заключение, резолюцията, поставена на 28.07.2025г. върху горния ляв ъгъл на Заявление с рег. № 0-744/28.07.2025г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск е издадена от компетентен административен орган, но представлява процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт, който подлежи на отмяна. Тъй като разрешаването или отказът да бъде разрешен платен годишен отпуск е в компетентността на ответника, административната преписка следва да му бъде върната със задължителните указания да издаде административен акт, съответстващ на изискванията за форма.

Предвид изхода на делото и направените от страните искания за присъждане на разноски, такива се следват на жалбоподателят. Отмяната на оспорения административен акт обуславя основателност (чл. 143, ал. 1 АПК) на заявеното от жалбоподателя искане за възстановяване на разноските само които са относими и доказани в настоящото производство за водене на делото (държавна такса от 10 лв.) и на искането на адвокат А. Н. Ж. за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. трето и ал. 2 ЗА, вр. чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004г. на за възнаграждения за адвокатска работа. В съответствие с последната норма съдът определя на адвоката възнаграждение, в размер на 750 лева.

Възражението на ответната страна за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно, тъй като размерите са определени в минимален размер.

По отношение на искането от жалбоподателя за признаване за разноски в настоящото производство на претендираните: 5 лв. за издаване на изпълнителен лист и таксата за издаване на официален препис от решението, определена в зависимост от броя листа на постановеното решение, които ще бъдат направени в случай на уважаване на жалбата, настоящият съдебен състав счита, че същите не следва да бъдат уважени като неотнормирани към настоящото производство. Извън правомощията на съда е да се произнася по искания за разноски, които ще бъдат направени след приключване на производството по делото и несвързани с него.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 63-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба с вх. № 20578/15.08.2025г. на Б. Е. Х., отказ за ползване на отпуск на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР, обективиран в резолюция, поставена на 28.07.2025г. върху горния ляв ъгъл на Заявление с рег. № 0-744/28.07.2025г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Б. Е. Х., ЕГН: [ЕГН], сумата от 10 (десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на адвокат А. Н. Ж., регистриран в Софийска адвокатска колегия с № [ЕГН], възнаграждение в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева за оказаната безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. трето и ал. 2 ЗА.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ в Министерство на вътрешните работи за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с прилагането на АПК.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: